

L'Alcalde, mandatari del poble

Una part determinada de premsa barcelonina ha iniciat darrerament una campanya d'atacs contra l'alcalde de Barcelona, el doctor Jaume Aiguader i Miró. En aquesta part determinada de premsa dóna la coincidència que s'hi troben reunits, fent la mateixa tasca, periòdics de dreta com La Veu de Catalunya i periòdics que es diuen d'esquerra com El Diluvió i L'Esquella de la Torratxa.

Director, respectivament, que s'ajunten en una mateixa persona, té el sentit de la responsabilitat dels seus càrrecs, no dirà una cosa per altra. En les línies sobre les quals l'Ajuntament no hi té cap jurisdicció, perquè encara depenen de l'Estat, augmentin, si volen les Companys, les tarifes i carreguin amb la responsabilitat de llur acte. En les línies en les quals l'Ajuntament té atribucions, l'Ajuntament no permetrà que els ciutadans de Barcelona siguin burlats i prendrà el seu acord, que l'Alcalde de Barcelona executarà perquè només amb un règim de dictadura un alcalde podria obrir en sentit contrari al que el Consistori li dictés.

L'obligació i el deure de La Veu és, naturalment, de trobar arguments sofisticats encaminats a fer combregar els seus lectors amb rodes de molí—com se sol dir—, i si els convencen millor per al diari de la Lliga i pitjor per als pobres lectors que es deixin convèncer que és real una cosa que no deixa d'esser una novella. Respectem La Veu de Catalunya en el seu dolor perquè els seus "il·lustres amics" no poden preocupar-se de salvar el país, i per nosaltres ja pot anar fent, perquè si ens interessa crear adeptes a les nostres idees, creiem sincerament que és obra de romans convèncer les persones que porten deu i vint anys de lectors del diari de la dreta clerical catalana i no ens veiem amb cor d'empresendre-la.

Quant als altres, a primera vista un home ja s'adona que aquesta campanya obeeix a algun mòbil ignorat que deu ésser inconfessable i que al seu dia posarem en clar i el denunciaré, perquè si les nostres campanyes es poden mirar a contraluz, no descendirem mai a replicar els atacs dels que fan campanyes que no resistiran ni la primera llum de l'abada.

Però aprofitem aquesta ocasió que ens brinden els que fan objecte dels seus atacs al doctor Aiguader, per a precisar l'afar, en el qual es vol revivir la campanya de la veu pública i restar.

Per intervenció de l'Alcaldia de Barcelona es va evitar una vaga de tramvies i s'obtingué una solució que afavoria els obrers, que venien essent objecte d'una explotació que només podia persistir en un règim de dictadura. Aleshores, aquests diaris que ara ataquen l'Alcalde de Barcelona no se'n varen adonar de la importància que tenia l'haver conjurat aquell conflicte que anava a esclatar. I ara gratuïtament volen lligar aquell arranament amb les pretensions actuals de l'empresa, com si l'Alcalde hagués donat penya d'alguna cosa. Això és perfectament fals, perquè l'Alcalde sap quines són les seves funcions i en quin límit s'aturen.

Ara la Companyia dels Autònombus i la dels Tramvies pretén augmentar les tarifes i vol que l'Ajuntament de Barcelona carregui amb la responsabilitat d'aquest augment. Es aleshores que els periòdics als quals el poble com a col·lectivitat culta tant se'ls en dona, perquè només tracten d'afalagar els seus baixos instints, intenten llançar l'opinió pública contra l'Alcalde de Barcelona i contra la majoria de l'Esquerra Republicana de Catalunya a l'Ajuntament barceloní.

Però el poble coneix uns i altres. El poble sap que avui l'Alcalde de Barcelona no és un senyor de R. O. que només comptés amb la confiança del Govern i del rei. Sap que l'Alcalde de Barcelona ha estat elegit pel poble perquè el representés com un de tants regidors. I que ha estat elegit pel Consistori perquè el representés com a alcalde. Des del lloc que ocupa, des de la primera Magistratura de la Ciutat, l'Alcalde de Barcelona ha de sentir-se defensor dels interessos dels ciutadans barcelonins, alhora que ha de sentir-se mandatari del Consistori que l'ha elegit, els acords del qual no pot menys que fer efectius. Ambdós deures es poden perfectament compaginar per quant els regidors que componen el Consistori han estat així mateix elegits pel poble com el mateix Alcalde. Aleshores, tota la campanya que contra un Alcalde popular pugui fer-se és purament gratuïta, perquè si l'Alcalde ha estat elegit pel poble i elevat a la primera Magistratura de la Ciutat pel Consistori, no ha estat pas elegit per a defensar els interessos de les Companys monopolitzadores.

La Companyia d'Autònombus i la de Tramvies poden dir el que els doni la gana. Si el seu Gerent i

Madrid, 28. — El president, senyor Alcalá Zamora, ha signat el següent Decret que li ha posat a la signatura Marcellí Domingo: "La renovació pedagògica que se està produint en tota Espanya exige que se preste la màxima atenció al problema de la formació del Magisterio. De lo que secan los maestros depende en gran parte el que haya de ser la nueva escuela de la República. Así lo he entendido el ministro de Instrucción, que se apresta a transformar las Escuelas Normales de Maestros hasta convertir las verdaderos centros de formación profesional; pero, mientras llega el momento de implantar la reforma que se está preparando, conviene realizar determinadas iniciativas que, sin romper definitivamente con lo actual, ni prejuzgar el futuro, tengan todo el valor de los ensayos pedagógicos. En este sentido Cataluña, sin perjuicio de lo que haya de hacerse cuando el Estatuto entre en vigor, puede ensayar un tipo de Escuela Normal de Maestros que, sin mengua de las características de las demás Escuelas, responda plenamente a las modalidades típicas de su fisonomía catalana. Fundado en estas consideraciones, el Gobierno de la República, a propuesta del ministro de Instrucción pública i Bellas Artes, decreta lo siguiente: Artículo primero: El Ministerio de Instrucción pública i Bellas Artes faculta a la Generalidad de Cataluña para que organice en Barcelona, con carácter de ensayo pedagógico, una Escuela Normal de Maestros y Maestras. Artículo segundo: Todo el profesorado numerario que padece de prestar sus servicios en dicha Escuela Normal procederá de los respectivos escalafones de Normales. Artículo tercero: A propuesta unipersonal de la Generalidad de Cataluña, el ministro de Instrucción pública i Bellas Artes designará dicho profesorado numerario, que quedará agregado a la nueva Escuela Normal en comisión de servicio. Artículo cuarto: La Generalidad de Cataluña propondrá al ministro de Instrucción pública, para su aprobación, la organización y el plan de estudios de dicha Escuela Normal, que constará de cuatro años y abarcará, por lo menos, las materias que constituyen el plan de enseñanza de las demás Normales."

UN DOCUMENT IMPORTANTÍSSIM

Angel Pestaña, Joan Peiró, Sebastià Clara, Progreso Alfarache i 26 altres militants destacats de la C. N. T. donen la veu d'alerta als obrers

El triomf dels anarquistes donaria l'entrada a un feixisme republicà.—El concepte caòtic i incoherent de la revolució que té la F. A. I.—Els militants de la C. N. T. han de tenir el sentit de la responsabilitat.—Els fets revolucionaris esporàdics condueixen a la reacció

Per l'extraordinària importància que revesteix, creiem interessant publicar el manifest que trenta militants de la C. N. T. adrecen als seus camarades dels Sindicats. A la veu d'alerta donada als treballadors per Joan Lluhi i Vallesca i per altres homes d'Esquerra Republicana de Catalunya des de les pàgines de L'OPINIÓ en el sentit que la revolució caòtica solament portaria el triomf de la reacció, s'hi afegeix ara la veu d'alerta dels dirigents més prestigiosos de la C. N. T.

republicana per el aglutinament de la República por el concierto tático de grupos, partidos, organizaciones e individuos que habían sufrido las acometidas de la dictadura y del periodo represivo de Martínez Anido y de Arlegui, fácil será comprender que toda esta serie de acontecimientos habían de llevarnos a una situación nueva, a un estado de cosas distinto a lo que había sido hasta entonces la vida nacional durante los últimos cincuenta años, desde la Restauración acá.

La República por el concierto tático de grupos, partidos, organizaciones e individuos que habían sufrido las acometidas de la dictadura y del periodo represivo de Martínez Anido y de Arlegui, fácil será comprender que toda esta serie de acontecimientos habían de llevarnos a una situación nueva, a un estado de cosas distinto a lo que había sido hasta entonces la vida nacional durante los últimos cincuenta años, desde la Restauración acá.

Aquest document no hi ha dubte que produirà sensació en els medis socials de Catalunya, per la seva importància i per la veu dels seus signants: "Diu així (els títols en català són nostres): "A los camaradas. A los Sindicatos. A todos."

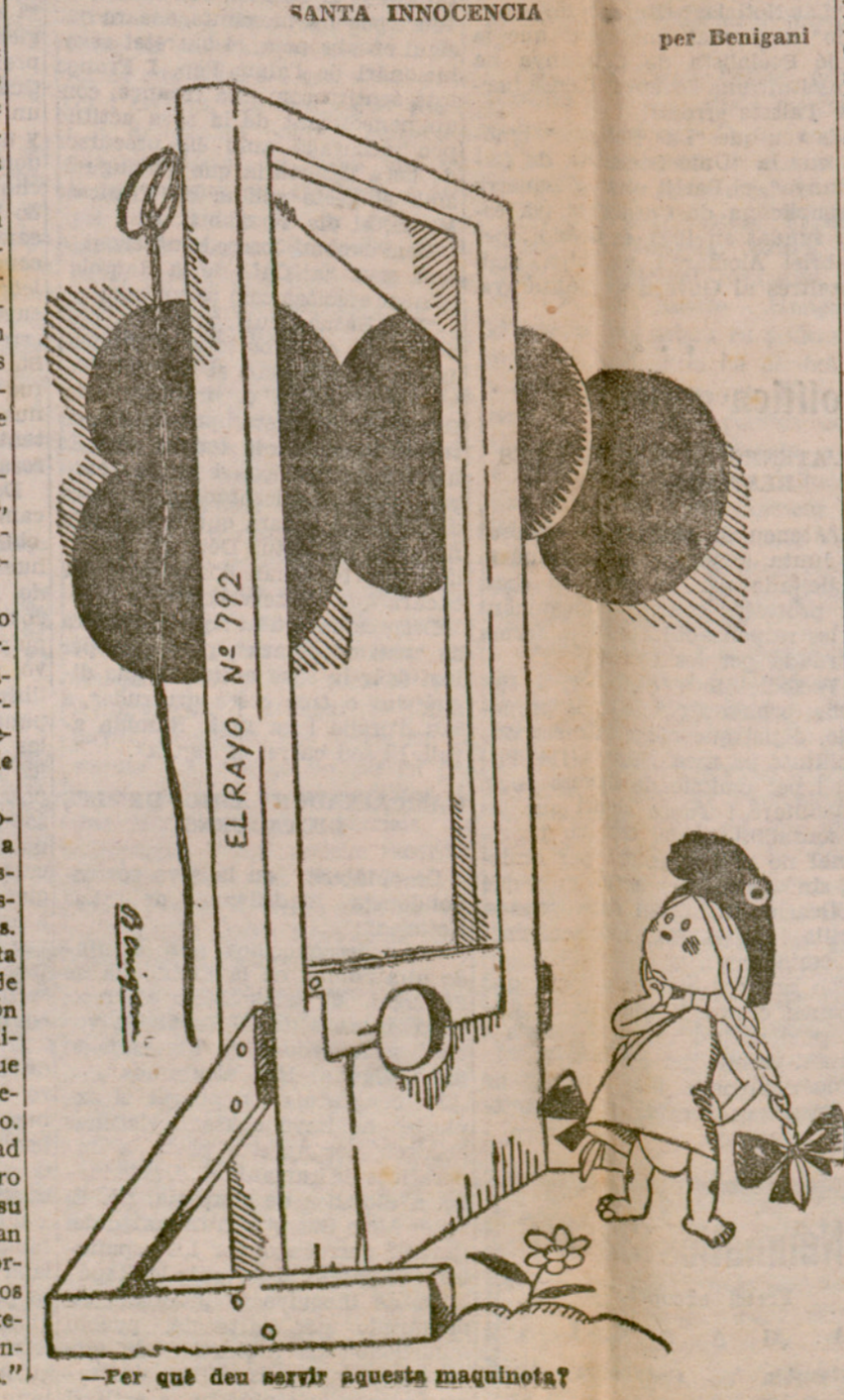
Facilitada la huida del rey y la expatriación de toda la chusma doctada y de "sangre azul", una enorme exportación de capitales se ha operado y se ha empobrecido al país más aún de lo que lo estaba.

Las consecuencias de esta confabulación de procedimientos criminales son una profunda e intensa paralización en los créditos públicos y, por tanto, un colapso en todas las industrias, que provoca una crisis espantosa como quizá jamás se había conocido en nuestro país. Talleres que cierran, fábricas que despiden a sus obreros, obras que se paralizan, o que va no con...

Un superficial análisis de la situación por que atraviesa nuestro país nos llevará a declarar que España se halla en un momento de intensa propensión revolucionaria del que van a derivarse profundas perturbaciones colectivas. No cabe negar la trascendencia del momento ni los peligros de este periodo revolucionario porque, quisiérase o no, la fuerza misma de los acontecimientos ha de llevarnos a todos a sufrir las consecuencias de la perturbación. El advenimiento de la República ha abierto un perentísimo en la historia normal de nuestro país. Derrocada la Monarquía expulsado el

Facilitada la huida del rey y la expatriación de toda la chusma doctada y de "sangre azul", una enorme exportación de capitales se ha operado y se ha empobrecido al país más aún de lo que lo estaba. A la huida de los plutócratas, banqueros, financieros y caballeros del cupón y del papel del Estado, siguió una especulación vergonzosa y descarada que ha dado lugar a una formidable depreciación de la riqueza del país en un cincuenta por ciento. A este ataque a los intereses económicos para producir el hambre

Los obreros que logran la semana entera de trabajo, que pueden acudir a la fábrica o al taller seis días, no exceden del treinta por ciento. El empobrecimiento del país es ya un hecho consumado y aceptado. L'aparèll repressiu de l'Estat Al lado de todas estas desventajas que el pueblo sufre, se nota la lenidad, el proceder excesivamente legalista del Gobierno. Salidos todos los ministros de la revolución, la han negado apañándose a la legalidad como el molusco a la roca y no dan pruebas de energía sino en los casos en que de ametrallar al pueblo se trata. En nombre de la República, para defenderla, según ellos, se utiliza todo el aparato de represión del Estado y se derrama la sangre de los trabajadores cada día. Ya no es esta o la otra población, es en todas que el seco detonar de las máuseres ha segado vidas jóvenes y lozanas.

—Per qué deu servir aquesta maquinota?

Lerroux vol fer Govern amb Emiliano Iglesias, el general Franco, Miguel Maura i Burgos Mazo, entre altres

Las Noticias ha publicat una informació que diu: "Se asegura que D. Alejandro Lerroux tiene ya formado su ministerio por si las circunstancias le obligasen a gobernar. — El diario "El Progreso", de Lugo, que orienta desde Madrid, en el aspecto político un avezado periodista muy afecto a don Alejandro Lerroux, ha publicado una información que está siendo comentadísima. Asegura que Lerroux, por si las circunstancias se lo impusieran, tiene ya acoplados los nombres de los amigos que formarían con él el Gobierno. En el caso de que no haya variación, por imposiciones de la realidad, el nuevo Gobierno será el siguiente: Presidencia, Lerroux. Estado, Maura. Justicia, Burgos Mazo. Hacienda Tallada.

Economía, Marraco. Trabajo, Rocha. Comunicaciones, Martínez Barrios (o Abad Conde). La significación de las mencionadas personalidades es la siguiente: lerrouxistas o radicales, el presidente futuro y los señores Burgos Mazo, Iglesias, Marraco, Rocha, Martínez Barrio y Abad. De acción republicana, los señores Azaña y Giral, éste actualmente rector de la Universidad de Madrid. Con significación propia, aunque con vistas a incorporarse en el partido radical, el señor Maura. Y en contacto con la Lliga Regionalista, o sea con el señor Cambó, el señor Tallada.

Guerra, general Franco. Marina, un marino. Gobernación, Azaña. Fomento, Emiliano Iglesias. Instrucción Pública, Giral Jara.

También el corresponsal de "El Progreso" habla de la posibilidad de que Emiliano Iglesias reemplazase al señor Rocha en la Embajada de España en Lisboa, en cuyo caso quizá tuviera entrada en el futuro Gobierno el señor Zulueta, apartado desde su elección por Badajoz, de la disciplina de don Melquíades Álvarez, y puede decirse que ya resultamente afiliado al partido radical. Por lo que respecta al señor Iglesias, y a reserva de lo que pueda suceder en su día, figura adscrito, por lo pronto, al ministerio de Fomento.

Per la nostra part ens cal afegir que sembla que el senyor Lerroux ha ofer la cartera de Finances al senyor Ventosa i Calvell, i que aquest ha refusat d'acceptar-la. El país té prous elements per a jutjar de totes maneres el senyor Lerroux, davant dels noms d'alguns homes de què intenta voltar-se per ocupar el ministeri de Finances. Per l'Emiliano Iglesias pel ministeri de Foment deixarà petit el del comte de Guadalhorpe pel mateix Ministeri i el de Calvo Sotelo pel de Finances.

Després d'una reunió que dura 18 hores queda solucionada la vaga dels metal·lúrgics

Al Govern civil facilitaren ahir la nota següent: "Reunits a les quatre de la tarda del divendres, dia 28, la "Unió Industrial Metal·lúrgica" i els representants de l'estament obrer i altres entitats patronals, s'ha deliberat fins a les deu del matí d'avui, dia 29, a la qual hora ha quedat solucionat el conflicte metal·lúrgic. Les parts interessades, després de signats els oportuns documents, s'han acomiadat amb cordialitat. Com el governador civil esperava i és característic a aquesta noble i laboriosa terra, ha acabat per imposar-se el bon sentit. Es d'esperar que perduri."

La posta de MacDonald en el partit laborista

Londres, 29. — El Comitè executiu laborista de la circumscripció de Seaham, la representació del qual ostenta el Sr. Mac Donald, ha decidit recomanar a la reunió de Delegats del partit que se celebrerà dintre poc, que aconsellin el senyor Mac Donald per tal que abandoni el cabdellatge del partit laborista. — Fabra. Londres, 29. — Mac Donald ha estat expulsat de la secció del partit laborista del seu barri per col·laborar amb un Govern antisocialista. — Fabra.

S'intenta fer un desembarc d'armes a la Costa brava?

El periòdic "Ara", de Palafrugell, denuncia: "La rigorosa vigilància de què són objecte des de fa dies les nostres costes, ha cridat fortament l'atenció i és objecte de molts comentaris. Mentre uns suposen que es tracta de sorprendre un desembarcament de tabac de contraban, els més alarmistes creuen endevinar que el desembarcament ha de tenir un contingut més bèl·lic; no res menys que armament destinat a fomentar les agitacions contra la República que hom intenta en diversos llocs de la península. No és feina nostra investigar la certitud o la falsedat de les veus volants. El que sí podem afirmar és que cada nit un vaixell de l'Armada navega per aquestes aigües encarrant al llarg de la costa els seus reflectors i que el cos de carrablers deté sovint els peatons i vehicles que troba pels camins que aconduïxen al litoral, especialment a Tamariu i Aigua Gelida."

MARCELLÍ DOMINGO Ministre d'Instrucció Pública, membre del Directori d'Esquerra Republicana de Catalunya. El decret que acaba de publicar facilitant la Generalitat per crear una normal mixta i la conferència que ha de pronunciar avui a Tarragona, fan actual, una vegada més, aquesta figura estimada dels catalans